

Treba li kopati po prošlosti - zašto nas zanimaju bivše veze naših partnera?

"Je li ona bila bolja ljubavnica od mene?", "Je li on imao veći penis od moga?", "Koliko često ste se seksali?", "Kuju bivšu si najviše volio?", "Jesi li češće svršavala s njim nego sa mnom?" - samo su neka od pitanja koja imamo potrebu postavljati sadašnjim partnerima i partnericama. Smatram da su takvi upiti posve ljudski i da ih ne bismo trebali pitati sa sramom ili osjećajem krivnje

Neki ljudi smatraju da bi prošlost trebala ostati u prošlosti. To je legitimno razmišljanje, međutim osobno se nikad nisam slagala s tim. U osnovnoj i srednjoj školi te na fakultetu naučila sam da povijesna saznanja pomažu boljem shvaćanju sadašnjeg društva i razumijevanju svijeta na svim razinama. Tek kad shvatimo koncept ljudskog preživljavanja u prošlosti, moći ćemo razumjeti zašto smo sada ovdje takvi kakvi jesmo, ne samo kao pojedinci, već i kao civilizacija. Na jednak način smatram da čovjekova osobna prošlost pomaže boljem razumijevanju njegove sadašnjosti, u smislu da ne ponavljamo obrasce koji nam ne služe napretku u budućnosti.

Za mene je prošlost vrlo važan dio čovjeka. Da bismo bili cjeloviti i spokojni, smatram da je potrebno prigriliti vlastitu prošlost, znati živjeti u sadašnjosti i imati optimističnu viziju budućnosti, bez obzira na to koliko godina imali. Upamtite da nikad više nećete biti mladi kao što ste u ovom trenutku. Učite iz prošlih iskustava i gradite kvalitetnija buduća iskustva. Jednom riječju - budite uporni u građenju bolje verzije sebe. Smatram da je to svakome od nas osnovna zadaća, osim da što češće budemo sretni.

Postoje svakakve osobne prošlosti. Lakše i teže, sretno i bolno. Neki nisu svjesni koliko su imali sreće, dok drugi ne znaju da ih nakon teških prošlosti ništa više neće moći slomiti. Ima ljudi koji se vlastitom prošlošću ne znaju nositi, a ima onih kojima ona puno pomaže u spoznavanju sebe i drugih. Neki ljudi nemaju sreće u vezama i seksualnim odnosima, ali imaju u svemu ostalom. Drugima pak cvjetaju ruže u ljubavi i seksu, dok muku muče u poslovnim i drugim životnim područjima. Rijetki su sretnici koji sve mogu držati u konstruktivnom balansu većinu vremena. Ako to slučajno imate, ne zaboravite biti zahvalni.

Krenimo redom. "Je li ona bila bolja ljubavnica od mene?", "Je li on imao veći penis od moga?", "Koliko često ste se seksali?", "Koju bivšu si najviše volio?", "Jesi li češće svršavala s njim nego sa mnom?" - samo su neka od pitanja koja imamo potrebu postavljati sadašnjim partnerima i partnericama. Smatram da su takvi upiti posve ljudski i da ih ne bismo trebali pitati sa sramom ili osjećajem krivnje. Često naglašavam da je otvorena komunikacija ključ svakog dobrog odnosa. Također, naš partner/partnerica na takva pitanja ne bi trebao/trebala odgovarati nepotpuno, s namjerom da nas ne povrijedi, nego posve otvoreno iznijeti činjenice. Naravno da pritom postoji mogućnost da čujemo odgovore kakve nismo očekivali niti željeli čuti, ali to je cijena istine. Smatram da je istina, kakva god bila, puno konstruktivnija za budućnost i dugoročnost veze nego neistina ili poluistina. Istina je uvijek samo jedna, dok varijacija laži i poluistina može biti mnogo. Istina je moralno-etički imperativ svake veze koja želi biti protočna i konstruktivna, ne samo ljubavne, nego i prijateljske, poslovne, rodbinske, susjedske itd.

Ako nekoga stvarno poštujemo i spremni smo ulagati u naš odnos, tada je na nama da ga prihvatimo s njegovom istinitom prošlošću. Ako to ne možemo ni uz najbolji trud, to je znak da osoba možda ipak nije za nas pa je potrebno razmisliti da se udaljimo. Važnije, lakše i jednostavnije je biti s nekim koga ćemo posve prihvatiti, nego s nekim kome ćemo svaki čas predbacivati nešto povezano s njegovom ili njezinom prošlošću. Zbog toga možemo doći u stanje da počnemo predbacivati sebi, a to također ne želimo.

Kad prihvatimo tuđu prošlost točno takvu kakva jest, poslije nas ona ne može mnogo iznenaditi. No, da bismo ju prihvatili, trebamo najprije znati nešto o njoj. Novopečenim i potencijalnim parovima uvijek savjetujem da što više razgovaraju o svojim prošlim vezama - o onome po čemu su bile posebne te o onome u čemu nisu funkcionirale. Na taj način se puno lakše prihvaćaju neka kasnija saznanja, odnosno nadogradnje prošlosti. Uviđam da manjina ljudi o tome razgovara. Kad sam u svojoj prošloj vezi govorila što mi se nije, a što jest sviđalo u mojim bivšim vezama, dobivala sam primjedbe da to nije važno. Pitanje je samo KOME to nije važno. Važno je sve o čemu imamo potrebu razgovarati. Ako partner ne želi slušati i čuti ono o čemu imamo

potrebu razgovarati i za što mislimo da bi nam objema moglo pomoći, tada to nije partner za nas.

Za razliku od muškaraca, žene o tuđoj prošlosti slušaju ponešto pažljivije. Imam osjećaj da se lakše nosimo s prošlošću i da ju lakše verbaliziramo. Muškarci su u našoj kulturi, barem ovdje na Balkanu, naučeni vlastitu prošlost stavljati pod tepih, a partneričina ih prošlost ne zanima dok im god ne predstavlja opasnost za ego.

Poznajem parove koji nisu imali potrebu razgovarati o ljubavnim prošlostima i ista ih je poslije negativno zadesila. Također poznajem parove u kojima jedna strana nije bila iskrena u vezi vlastite prošlosti, želeći se zaštititi od eventualnih negativnih posljedica, no naknadno saznavanje istine od strane partnera, kasnije je donijelo duplo više štete nego da je od početka postojala iskrenost.

Poimanje partnerovih prošlih veza svaka osoba doživljava drukčije. To ovisi o odgoju, društvu u kojem živite te o prošlim ljubavno-seksualnim iskustvima. Često se događa da je jednoj osobi u vezi partnerova prošlost važna, dok drugoj nije nimalo. Prve u ovoj računici su obično žene, a drugi su muškarci. Potonji puno rjeđe imaju potrebu govoriti o svojim bivšima, što je možda i dobra stvar zato što su žene u prosjeku ljubomornija i osjetljivija bića pa muškarci generalno ulažu više vremena da ne povrijede žene, nego što to moraju žene s muškarcima.

Zanimljivo je da nas žene uvijek više zanima partnerova seksualna prošlost, nego što njih zanima naša. Srećom, nikad nisam imala znatiželjne partnere koji su kopali po mojoj prošlosti, nego su vrlo rijetko pitali ono što ih je zanimalo. Osobno također nisam tip osobe koja voli kopati, osim ako vidim da postoje repovi s partnerove strane koje mi je prešutio, iako sam ga pitala ili ako jednostavno ne želi o tome razgovarati. Ako ne želite razgovarati o svojoj prošlosti, može značiti da se nečega sramite. Ako pak se nečega sramite, postoji mogućnost da ste nesigurni u sebe, a meni se takav muškarac nikako ne uklapa u računicu kvalitetnog ljubavno-seksualnog odnosa.

U pretprošjoj vezi imala sam velikih problema s partnerovom bivšom koja mu se je počela javljati nakon dvije godine naše veze i s kojom se on čuo isključivo onda kad nisam bila pored. Na kraju su završili zajedno tijekom jednog od naših prekida, što mi također nije rekao kad sam ga pitala, nego sam slučajno saznala kasnije. Koliko sam ga god voljela, to su stvari preko kojih žena koja je iskrena ne može prijeći, niti bi trebala. Kad je takvo povjerenje jednom narušeno, više se nikad ne može vratiti u prvobitan neopterećujući oblik.

Iz te sam veze naučila da nije pametno petljati se s ljudima prije nego što posve prebole svoje bivše, kamoli s onima koji su u vezama i brakovima jer će tada uvijek biti pretjerano gužvovito i remetiti nam duhovni mir. Ujedno ćete u život unositi energiju koja nije progresivna, već destruktivna jer na kraju uvijek netko ostane

povrijeđen.

Indikativna mi je bila svojedobna misao jedne švicarske psihologinje kojoj su se neke klijentice žalile da im partneri u početku veze ili braka nisu imali neke mane koje su imali kasnije. Psihologinja je na to odgovorila da nije točno da ih nisu imali, nego ih one nisu željele vidjeti jer su u prvi plan stavljale njihove prednosti. To, naime, radimo svi. Kad se koncentriramo na prednosti, mane padaju u posve drugi plan. Kad u ljudima vidimo isključivo dobro, puno je lakše njegovati takav odnos.

Ponekad, u trenucima nesreće sa sadašnjim partnerom, imamo potrebu s nostalgijom prisjećati se dobrih stvari u bivšim vezama, iako jako dobro znamo da su s razlogom završile i da im se više ne bismo trebali vraćati. To je također ljudski, iako nepotrebno.

Nekad primijećujem da me moji bivši partneri redovito prate na društvenim mrežama, misleći da će tako ostati u kontaktu sa mnom, želeći znati dovoljno o meni za njegovanje neke buduće konverzacije ili vrste odnosa. Nekoliko mjeseci nakon prekida ne samo da ne želim nimalo razmišljati o bivšima ako ne moram, nego ih puno prije toga prestajem pratiti na svim društvenim mrežama zato što smatram da je to konstruktivan doprinos svima da krenemo dalje umjesto da se bavimo nečim što nije bilo osuđeno na rast. Rastuži me kad mi se jave bivši govoreći da su nešto vidjeli ili pročitali u vezi mene pa me pohvale ili daju konstruktivnu kritiku. To mi je dokaz da nedovoljno žive vlastiti život ako imaju vremena baviti se mojim. Osobno si u takvim situacijama zahvaljujem što imam dovoljno energije i hrabrosti baviti se vlastitim budućim odabirima i potencijalnim partnerima za koje mislim da će me unaprijediti, umjesto da trošim vrijeme na prisjećanje na nekoga tko me nije znao usrećiti.

A sada da odgovorim i na pitanje iz naslova. Bivše veze sadašnjih partnera zanimaju nas zato što ne želimo da nam se prošlost ponovi. Želimo se zaštititi od prošlih neuspjeha i pripremiti se da opet ne ostanemo razočarani ili povrijeđeni. Žene su u prosjeku intuitivnije pa lakše neke stvari predosjete. U vezama lakše sagledavaju stvari s više kuteva, osim što bolje multitaskaju. Muškarci možda bolje znaju što žele, ali žene definitivno bolje predosjećaju što ne žele u svojim sadašnjim i budućim odnosima.

Prošlost je bitna isključivo zato da iz nje učimo, nipošto zato da se njome pretjerano bavimo. Sadašnjim partnerima ne susprežite se govoriti o bivšima ako vas pitaju ili ako mislite da bi to moglo unaprijediti vaš odnos - što vam se kod njih sviđalo, a što nije. Na taj način partner vas upoznaje kroz vašu prošlost, preferencije, uviđajući što volite, a što vam ne bi trebao raditi. S partnerima se o bivšima razgovara posve birokratski, administrativno, s jasnom svrhom poboljšanja odnosa, dakle praktično.

Znati nešto o partnerovoj prošlosti je dobro, pod uvjetom da nam to pomaže živjeti kvalitetnije u sadašnjosti u smislu da da imamo partnera koji ne čini išta negativno što

nam je činio ijedan bivši partner. Kad definiramo što nam smeta i naučimo to izolirati iz ljubavnog i seksualnog života, imat ćemo zdrav prostor za napredak.

Piše: Marina Krleža; photo: Ivan Brezovec

Web stranica: www.lelo.com

Instagram: https://www.instagram.com/lelo_official/

Facebook: <https://www.facebook.com/LELO.Official/>